

Zaak C-386/23

Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie

Datum van ontvangst:

26 juni 2023

Verwijzende rechter:

Bundesgerichtshof (Duitsland)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

1 juni 2023

Verweerster en verzoekster tot „Revision“:

Novel Nutriology GmbH

Verzoeker en verweerder in „Revision“:

Verband Sozialer Wettbewerb e. V.

Voorwerp van de procedure in het hoofdgeding

Vordering tot staking van reclame voor een product met kruidenbestanddelen met claims die volgens verzoeker niet-toegestane gezondheidsclaims zijn

Voorwerp en rechtsgrondslag van de prejudiciële verwijzing

Uitlegging van het recht van de Unie, artikel 267 VWEU

Prejudiciële vraag

Mag voor kruidensubstanties („botanische substanties”) reclame wordt gemaakt met gezondheidsclaims [artikel 10, lid 1, van verordening (EG) nr. 1924/2006] of met verwijzingen naar algemene, niet-specifieke voordelen van de nutriënt of het levensmiddel voor de algemene gezondheid of voor het welzijn op het gebied van gezondheid [artikel 10, lid 3, van verordening (EG) nr. 1924/2006], zonder dat die claims volgens deze verordening zijn toegestaan en in de in de artikelen 13 en 14

van die verordening bedoelde lijsten van toegestane claims zijn opgenomen (artikel 10, lid 1, van de verordening) of zonder dat deze verwijzingen gepaard gaan met een specifieke gezondheidsclaim die is opgenomen in de in de artikelen 13 of 14 van de verordening bedoelde lijsten (artikel 10, lid 3, van de verordening), zolang de beoordeling door de [Europese] Autoriteit [voor voedselveiligheid] en het onderzoek door de Commissie met betrekking tot de opname van de voor „botanische substanties” ingediende claims in de communautaire lijsten als bedoeld in de artikelen 13 en 14 van verordening (EG) nr. 1924/2006 nog niet zijn voltooid?

Unierechtelijke bepalingen

Verordening (EG) nr. 1924/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 2006 inzake voedings- en gezondheidsclaims voor levensmiddelen in de bij verordening (EG) nr. 1047/2012 van de Commissie van 8 november 2012 gewijzigde versie, met name artikelen 10 en 28

Verordening (EU) nr. 432/2012 van de Commissie van 16 mei 2012 tot vaststelling van een lijst van toegestane gezondheidsclaims voor levensmiddelen die niet over ziekterisicobeperking en de ontwikkeling en gezondheid van kinderen gaan, met name overwegingen 10 en 11

Verordening (EU) nr. 536/2013 van de Commissie van 11 juni 2013 tot wijziging van verordening (EU) nr. 432/2012, met name overwegingen 4 en 5

Nationale bepalingen

Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb (wet inzake oneerlijke mededinging), met name § 3, § 3a, § 8 en § 12

Korte weergave van de feiten en van de procedure

- 1 Verzoeker, Verband Sozialer Wettbewerb e. V., is een geregistreerde vereniging die tot doel heeft om de zakelijke belangen van zijn leden te behartigen.
- 2 Verweerster verkoopt het voedingssupplement „o’gaenics Adapto-Genie ANTI-STRESS-KOMPLEX”. Op haar website heeft zij met de volgende claims over de ingrediënten „saffraanextract” en „meloensapextract” reclame voor dit product gemaakt:
 - „1. saffraanextract voor een positievere stemming.
 2. Het saffraanextract safr’inside in Adapto-Genie werd in een open onderzoek op 50 deelnemers gedurende een periode van 30 dagen getest. Bij een dosis van 30 mg safr’inside per dag voelde 77 % van de proefpersonen zich na slechts twee weken gebruik emotioneel beter in evenwicht, optimistischer en gelukkiger. 66 %

voelde zich ook meer ontspannen en dynamisch. Na 30 dagen sliep 11 % van de proefpersonen beter.

3. Onderzoeken hebben aangetoond dat door het meloensapextract met superoxidedismutase-activiteit na vier weken gevoelens van stress en uitputting afnamen. Bovendien verminderden prikkelbaarheid en vermoeidheid met 63 %, wat tot een aanzienlijke verbetering van de levenskwaliteit leidde.”

- 3 Volgens verzoeker zijn deze claims niet-toegestane gezondheidsclaims in de zin van artikel 10 van verordening nr. 1924/2006. Derhalve heeft hij verweerster bij brief van 23 oktober 2019 verzocht een onthoudingsverklaring af te geven. Verweerster heeft niet aan dit verzoek voldaan.
- 4 Vervolgens heeft verzoeker zich tot het Landgericht (rechter in eerste aanleg, Duitsland) gewend en de rechter o.a. verzocht verweerster te verbieden om in het economisch verkeer met de bovengenoemde claims reclame te maken voor het middel „o’gaenics Adapto-Genie ANTI-STRESS-KOMPLEX”.
- 5 Het Landgericht heeft de vordering toegewezen. Het hiertegen ingestelde hoger beroep van verweerster werd verworpen. Daarna heeft verweerster bij de verwijzende rechter beroep in „Revision” ingesteld.

Korte uiteenzetting van de motivering van de verwijzingsbeslissing

- 6 Volgens de verwijzende rechter is in casu de vraag cruciaal of artikel 10, leden 1 en 3, van verordening nr. 1924/2006 van toepassing is, indien voor kruidensubstanties („botanische substanties”) met gezondheidsclaims (artikel 10, lid 1, van verordening nr. 1924/2006) of met verwijzingen naar algemene, niet-specifieke voordelen van de nutriënt of het levensmiddel voor de algemene gezondheid of voor het welzijn op het gebied van gezondheid (artikel 10, lid 3, van verordening nr. 1924/2006) reclame wordt gemaakt, zolang de beoordeling door de Autoriteit en het onderzoek van de Commissie met betrekking tot de opname van de voor „botanische substanties” ingediende claims in de communautaire lijsten als bedoeld in de artikelen 13 en 14 van verordening nr. 1924/2006 nog niet zijn voltooid (zie punten 11 e.v.). Indien artikel 10, leden 1 en 3, van verordening nr. 1924/2006 niet van toepassing is, is een schending van deze bepaling a priori uitgesloten en zijn de ingestelde vorderingen ongegrond; indien artikel 10, leden 1 en 3, van verordening nr. 1924/2006 wel van toepassing is, zijn de ingestelde vorderingen gegrond, omdat de betwiste claims in strijd zijn met die bepalingen (zie punten 22 e.v.).

A. Voorafgaande opmerkingen

- 7 Volgens artikel 10, lid 1, van verordening nr. 1924/2006 zijn gezondheidsclaims verboden, tenzij zij in overeenstemming zijn met de algemene voorschriften van hoofdstuk II en de specifieke voorschriften van hoofdstuk IV en er overeenkomstig deze verordening een vergunning voor is verleend en zij zijn

opgenomen in de in de artikelen 13 en 14 van verordening nr. 1924/2006 bedoelde lijsten van toegestane claims. Volgens artikel 10, lid 3, van verordening nr. 1924/2006 zijn verwijzingen naar algemene, niet-specifieke voordelen van de nutriënt of het levensmiddel voor de algemene gezondheid of voor het welzijn op het gebied van gezondheid alleen toegestaan indien zij gepaard gaan met een specifieke gezondheidsclaim die is opgenomen in de in de artikelen 13 of 14 van die verordening bedoelde lijsten.

- 8 Artikel 10, lid 3, van verordening nr. 1924/2006 veronderstelt, net zoals artikel 10, lid 1, van verordening nr. 1924/2006, dat er sprake is van een gezondheidsclaim; verwijzingen naar algemene, niet-specifieke voordelen van de nutriënt of het levensmiddel voor de algemene gezondheid of voor het welzijn op het gebied van gezondheid zijn een bijzondere vorm van gezondheidsclaims.
- 9 De betwiste claims „positievere stemming”, „verbetering van het emotionele evenwicht”, „voelde zich optimistischer en gelukkiger”, „voelde zich [...] meer ontspannen en dynamisch”, „sliep [...] beter”, „[afname van] gevoelens van stress en uitputting”, „prikkelbaarheid en uitputting [verminderden] met 63 %” en „aanzienlijke verbetering van de levenskwaliteit” zijn gezondheidsclaims in de zin van artikel 2, lid 2, punten 1 en 5, en artikel 10, leden 1 en 3, van verordening nr. 1924/2006.
- 10 Voor de afbakening tussen artikel 10, lid 1, van verordening nr. 1924/2006 enerzijds en artikel 10, lid 3, van die verordening anderzijds is het van belang of met de claim een rechtstreeks causaal verband wordt gelegd tussen een levensmiddelen­categorie, een levensmiddel of een van de bestanddelen ervan en een functie van het menselijk organisme, waarvan de wetenschappelijke onderbouwing in een vergunningsprocedure kan worden geverifieerd (in dat geval is er sprake van een specifieke gezondheidsclaim in de zin van artikel 10, lid 1, van verordening nr. 1924/2006) dan wel of een dergelijke verificatie niet mogelijk is (in dat geval is er sprake van een niet-specifieke gezondheidsclaim in de zin van artikel 10, lid 3, van verordening nr. 1924/2006).

B. Toepasselijkheid van artikel 10, leden 1 en 3, van verordening nr. 1924/2006

- 11 Bij de aan de orde zijnde extracten uit saffraan en meloensap gaat het om zogenoemde „botanische substanties”. Met dit begrip worden gewoonlijk kruidensubstanties aangeduid (zie overweging 10 van verordening nr. 432/2012 en overweging 4 van verordening nr. 536/2013). Over de opname van gezondheidsclaims voor „botanische substanties” in de communautaire lijst van toegestane claims als bedoeld in artikel 13, lid 3, van verordening nr. 1924/2006 heeft de Commissie tot op heden geen besluit genomen, maar acht verdere evaluatie en bestudering noodzakelijk (zie overweging 10 van verordening nr. 432/2012 en overwegingen 4 en 5 van verordening nr. 536/2013). Het is onduidelijk of artikel 10, leden 1 en 3, van verordening nr. 1924/2006 van toepassing is op gezondheidsclaims voor kruidensubstanties, indien de

beoordeling door de Autoriteit en het onderzoek van de Commissie met betrekking tot de opname van de voor „botanische substanties” ingediende claims in de communautaire lijsten als bedoeld in de artikelen 13 en 14 van verordening nr. 1924/2006 nog niet zijn voltooid.

- 12 Het feit dat de in de artikelen 13 en 14 van de verordening nr. 1924/2006 bedoelde lijsten nog niet volledig zijn opgesteld, staat echter in principe niet in de weg aan de toepassing van artikel 10, lid 3, van die verordening. Het afwijkende standpunt is moeilijk te verenigen met de bewoordingen van artikel 10, lid 3, van verordening nr. 1924/2006 en met de betekenis en het doel van die bepaling. Ook verzet de uit artikel 13, lid 5, van verordening nr. 1924/2006 voortvloeiende toelaatbaarheid van toevoegingen zich daartegen (zie conclusie van advocaat-generaal Bobek in de zaak *Nelsons*, C-177/15, EU:C:2016:474, punten 75 e.v.). Voor de toepassing van artikel 10, lid 1, van verordening nr. 1924/2006 geldt hetzelfde.
- 13 Het is echter de vraag of artikel 10, leden 1 en 3, van verordening nr. 1924/2006 van toepassing is op claims waarvan de beoordeling door de Autoriteit of het onderzoek van de Commissie is uitgesteld en nog niet is afgerond, zoals claims die verwijzen naar de werking van kruidensubstanties en die gewoonlijk als „botanische substanties” worden aangeduid, en bepaalde andere gezondheidsclaims ten aanzien waarvan de Commissie nog geen definitief besluit over de opname in de lijst van toegestane claims heeft genomen. Er bestaat geen duidelijk antwoord op deze vraag.

Stand van het geding

– *Eerste standpunt: artikel 10, lid 3, van verordening nr. 1924/2006 is niet van toepassing*

- 14 Volgens een standpunt is artikel 10, lid 3, van verordening nr. 1924/2006 niet van toepassing zolang de specifieke claims die verwijzen naar „botanische substanties”, niet door de Autoriteit zijn beoordeeld en niet door de Commissie zijn onderzocht. Ter ondersteuning van dit standpunt wordt aangevoerd dat de Uniewetgever een algeheel verbod van algemene, niet-specifieke gezondheidsclaims als te ruim heeft beschouwd. Daarom heeft hij slechts in een beperkt verbod voorzien. Volgens deze bepaling zijn algemene verwijzingen op het gebied van gezondheid alleen verboden, indien zij niet gepaard gaan met specifieke claims die zijn opgenomen in de in de artikelen 13 of 14 van verordening nr. 1924/2006 bedoelde lijsten. Dit beperkte verbod veronderstelt evenwel dat deze lijsten worden opgesteld. Anders zou de verordening, in strijd met de bedoeling van de Uniewetgever, die ook in de overgangsbepaling in artikel 28 van verordening nr. 1924/2006 duidelijk tot uitdrukking komt, aanvankelijk een strengere regeling bevatten dan op een later tijdstip. Als gevolg van de opschorting van de beoordeling van de claims voor „botanische substanties” door de Autoriteit en de Commissie is het momenteel voor de

onderneming die reclame maakt, onmogelijk om een beslissing over specifieke gezondheidsclaims te verkrijgen; bijgevolg kunnen dergelijke claims ook niet worden toegevoegd aan een niet-specifieke claim in de zin van artikel 10, lid 3, van verordening nr. 1924/2006. Het bewuste besluit van de Uniewetgever om geen algemeen verbod op niet-specifieke gezondheidsclaims op te nemen, maar deze enkel te koppelen aan de toevoeging van in de lijst genoemde specifieke claims, zou door de loutere beslissing van de Commissie om niet met het opstellen van de lijsten voor een hele stofklasse door te gaan, worden tenietgedaan. Want dan zou door het louter niet opstellen van de lijsten en het niet in behandeling nemen van registratieaanvragen voor kruidensubstanties een rechtssituatie ontstaan waarvan de Uniewetgever juist niet wilde voorkomen dat deze de wet wordt. Derhalve kunnen niet alleen de bewoordingen van artikel 10, lid 3, van verordening nr. 1924/2006 doorslaggevend zijn. Veeleer dient ervan te worden uitgegaan dat het gebruik van algemene verwijzingen op het gebied van gezondheid door de verordening voor „botanische substanties” niet is geregeld, zolang de Commissie geen stappen onderneemt. Deze beginselen zouden ook van toepassing zijn indien de onderneming die reclame maakt, geen aanvraag tot registratie van specifieke claims heeft ingediend. Een dergelijke aanvraag zou in de nabije toekomst geen kans van slagen hebben omdat de behandeling van gezondheidsclaims voor „botanische substanties” door de bevoegde autoriteiten „on hold” is gezet.

- 15 Een verder argument dat de bepalingen betreffende toegestane claims volgens artikel 10, leden 1 en 3, van verordening nr. 1924/2006 niet van toepassing zijn, zou kunnen zijn dat het feit dat de Commissie jarenlang niets heeft ondernomen, voor de betrokken ondernemingen als een onevenredige beperking van de vrijheid van ondernemerschap in de zin van artikel 16 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en als een ongerechtvaardigde ongelijke behandeling ten aanzien van de reclamemogelijkheden van concurrenten zou kunnen worden beschouwd wiens aanvragen voor de opname van gezondheidsclaims in de communautaire lijst betrekking hebben op stoffen die door de Autoriteit worden beoordeeld en door de Commissie worden onderzocht. Het sinds jaren bestaande handhavingstekort van de Commissie zou ertoe kunnen leiden dat de instandhouding van de bepalingen betreffende toegestane claims van artikel 10, leden 1 en 3, van verordening nr. 1924/2006 als een onevenredige beperking van de beschermde rechtsbelangen van de betrokken ondernemingen zou kunnen worden beschouwd (zie arrest van 23 november 2017, Bionorica en Diapharm/Commissie, C-596/15 P en C-597/15 P, EU:C:2017:886, punten 91 e.v.).
- 16 Indien men deze zienswijze volgt, is artikel 10, leden 1 en 3, van verordening nr. 1924/2006 in casu niet van toepassing en staat het feit dat de betrokken claims niet volgens deze verordening zijn toegestaan en in de lijst van toegestane claims als bedoeld in de artikelen 13 en 14 van verordening nr. 1924/2006 (artikel 10, lid 1, van die verordening) zijn opgenomen of dat zij niet gepaard gaan met een specifieke gezondheidsclaim die is opgenomen in een van de in de artikelen 13 of

14 van die verordening bedoelde lijsten (artikel 10, lid 3, van die verordening), niet in de weg aan het betwiste gebruik van de hier aan de orde zijnde claims.

– *Tweede standpunt: artikel 10, lid 3, van verordening nr. 1924/2006 is van toepassing*

- 17 Over het algemeen wordt echter het standpunt ingenomen dat artikel 10, lid 3, van verordening nr. 1924/2006 ook van toepassing moet zijn op „botanische substanties”, maar met dien verstande dat ook dan aan de vereisten ervan is voldaan indien een algemene, niet-specifieke verwijzing in de zin van deze bepaling gepaard gaat met een specifieke gezondheidsclaim die volgens de Commissie „on hold” wordt gezet en overeenkomstig de voorwaarden van artikel 28, leden 5 en 6, van verordening nr. 1924/2006 verder mag worden gebruikt.
- 18 Dit standpunt wordt erdoor ondersteund dat de bewoordingen van artikel 10, leden 1 en 3, van verordening nr. 1924/2006 betrekking hebben op niet-specifieke gezondheidsclaims zonder onderscheid te maken naargelang de claims al dan niet verwijzen naar „botanische substanties”.
- 19 Bovendien lijkt het doel van artikel 10, leden 1 en 3, van verordening nr. 1924/2006 zich ertegen te verzetten dat reclame met niet-specifieke gezondheidsclaims voor „botanische substanties” volledig wordt vrijgesteld van de beperkingen van deze bepalingen zonder een afgeronde wetenschappelijke beoordeling van de (toe te voegen) specifieke gezondheidsclaims. Volgens overweging 23 van de verordening mag het gebruik van gezondheidsclaims in de Gemeenschap pas na een wetenschappelijke beoordeling volgens de strengste normen worden toegestaan. Met het oog op een geharmoniseerde wetenschappelijke beoordeling van die claims dient de Europese Autoriteit voor voedselveiligheid daarmee te worden belast. In dit verband moet ermee rekening worden gehouden dat het risico bestaat dat consumenten met name voedingssupplementen en kruidengeneesmiddelen niet van elkaar kunnen onderscheiden, zodat – in strijd met de bedoeling van de Uniewetgever – het gebruik van voedingssupplementen met niet-onderzochte gezondheidsclaims nog steeds de gezondheid van patiënten in gevaar kan brengen.
- 20 Ook heeft de Commissie er in overweging 9 van verordening nr. 536/2013 en overweging 11 van verordening nr. 432/2012 op gewezen dat claims waarvan de bestudering door de Autoriteit of het onderzoek door de Commissie nog niet is afgerond, op de website van de Commissie worden bekendgemaakt en uit hoofde van artikel 28, leden 5 en 6, van verordening nr. 1924/2006 mogen blijven worden gebruikt. Het is mogelijk dat hiermee voldoende rekening is gehouden met de legitieme belangen van de onderneming die reclame maakt, bij het gebruik van gezondheidsclaims voor „botanische substanties”.

- 21 Indien men deze zienswijze volgt, is artikel 10, leden 1 en 3, van verordening nr. 1924/2006 in casu van toepassing en staat het in de weg aan het betwiste gebruik van de hier aan de orde zijnde claims.

C. Schending van artikel 10, leden 1 en 3, van verordening nr. 1924/2006 in geval van toepasselijkheid

I. In geval van toepasselijkheid van artikel 10, lid 1, van verordening nr. 1924/2006

- 22 Indien de betwiste claims als verwijzingen naar algemene, niet-specifieke voordelen van de nutriënt of het levensmiddel voor de algemene gezondheid of voor het welzijn op het gebied van gezondheid dienen te worden beschouwd, zijn deze reeds in strijd met artikel 10, lid 3, van verordening nr. 1924/2006, omdat zij niet gepaard gaan met een specifieke gezondheidsclaim, hetzij een claim die is opgenomen in de in de artikelen 13 of 14 van verordening nr. 1924/2006 bedoelde lijsten, hetzij een claim die door de Commissie „on hold” wordt gezet en krachtens artikel 28, leden 5 of 6, van verordening nr. 1924/2006 verder mag worden gebruikt.

II. In geval van toepasselijkheid van artikel 10, lid 3, van verordening nr. 1924/2006

- 23 Indien de betwiste claims als gezondheidsclaims in de zin van artikel 10, lid 1, van verordening nr. 1924/2006 dienen te worden beschouwd, zijn deze reeds in strijd met die bepaling, omdat zij niet volgens deze verordening zijn toegestaan en in de lijsten van toegestane claims als bedoeld in artikelen 13 en 14 van verordening nr. 1924/2006 zijn opgenomen en het niet om claims gaat die door de Commissie „on hold” worden gezet en krachtens artikel 28, leden 5 of 6, van verordening nr. 1924/2006 verder mogen worden gebruikt.
- 24 Volgens artikel 28, lid 5, van verordening nr. 1924/2006 kunnen de in artikel 13, lid 1, onder a), van die verordening vermelde gezondheidsclaims vanaf de datum van inwerkingtreding van deze verordening tot de aanneming van de in artikel 13, lid 3, van die verordening vermelde lijst onder de verantwoordelijkheid van exploitanten van levensmiddelenbedrijven worden gedaan, mits zij stroken met deze verordening en met de toepasselijke nationale bepalingen.
- 25 Volgens artikel 28, lid 6, onder b), van verordening nr. 1924/2006 mogen gezondheidsclaims die niet onder artikel 13, lid 1, onder a), en artikel 14 van verordening nr. 1924/2006 vallen [bijvoorbeeld claims over psychologische functies of gedragsfuncties als bedoeld in artikel 13, lid 1, onder b), van die verordening] en, in overeenstemming met de nationale bepalingen, vóór de datum van inwerkingtreding van deze verordening zijn gebruikt en niet in een lidstaat zijn beoordeeld en toegestaan, verder worden gebruikt tot uiterlijk zes maanden nadat overeenkomstig artikel 17, lid 3, van verordening nr. 1924/2006 een besluit

is genomen, mits vóór 19 januari 2008 overeenkomstig deze verordening een aanvraag wordt ingediend.

- 26 Bij de functies waarvoor reclame is gemaakt, gaat het niet om functies van het lichaam in de zin van artikel 13, lid 1, onder a), van verordening nr. 1924/2006, maar om psychologische functies in de zin van artikel 13, lid 1, onder b), van die verordening. De relevante bepaling is bijgevolg de overgangsbepaling van artikel 28, lid 6, van verordening nr. 1924/2006. Alle functies waarvoor in casu reclame wordt gemaakt, hebben gemeen dat zij betrekking hebben op gevoelens. Deze behoren niet tot de functies van het lichaam, maar tot de psychologische functies.
- 27 Met de aanvraag volgens de verordening in de zin van artikel 28, lid 6, onder b), van verordening nr. 1924/2006 kan alleen een aanvraag krachtens artikel 13, lid 5, gelezen in samenhang met artikel 18, lid 1, van die verordening, bedoeld zijn. Volgens deze bepaling kan een exploitant van een levensmiddelenbedrijf die voornemens is gebruik te maken van een gezondheidsclaim die niet voorkomt in de lijst bedoeld in artikel 13, lid 3, van verordening nr. 1924/2006, een aanvraag indienen voor opname van de claim in deze lijst. Over deze aanvraag neemt de Commissie volgens artikel 18, lid 4, van verordening nr. 1924/2006 na ontvangst van het advies van de Autoriteit een besluit. De verwijzing in artikel 28, lid 6, onder b), van verordening nr. 1924/2006 naar artikel 17, lid 3, van die verordening is waarschijnlijk een vergissing van de Uniewetgever.
- 28 In casu heeft verweerster al geen aanvraag vóór 19 januari 2008 ingediend. Verweerster heeft helemaal geen aanvraag voor het meloensapextract ingediend en de voor saffraan ingediende aanvraag dateert van 13 januari 2009.
- 29 De vraag of artikel 28, lid 6, onder b), van verordening nr. 1924/2006 aldus dient te worden uitgelegd dat een aanvraag van een exploitant van een levensmiddelenbedrijf niet vereist is, indien de claim in de door een lidstaat toegezonden lijst als bedoeld in artikel 13, lid 2, van verordening nr. 1924/2006 is opgenomen, kan hier onbeantwoord blijven. De lagere rechter heeft geoordeeld dat er geen sprake is van dergelijke nog te onderzoeken claims.